

البته احتیاجی هم به این چنین حربه‌ها نیست چون اگر بخواهند کسی را کنترل کنند و از او نقطه ضعف پیدا کنند، می‌توانند روی مسائل سیاسی یا مالی دست بگذارند و آن را پررنگ کنند.

■ حکم شرع درباره به‌کارگیری از چنین حربه‌ای چیست؟

قطعاً منع قانونی و شرعی دارد و اکثر آقایان علما مخالف هستند. رهبر معظم انقلاب هم این مسأله را بشدت منع کرده‌اند. چنین حربه‌ای برخلاف پیام ۸ ماده‌ای حضرت امام هم هست. ایشان در آن پیام تأکید می‌کنند اگر چنانچه مأموران به‌هر دلیلی یک نفر را به‌خاطر امنیتی کنترل می‌کنند و آن فرد مشکل مواد مخدر، مشکل روابط نامشروع یا امثالهم دارد باید از این مسائل شخصی‌اش عبور کنند و حتی حق افشای آن را ندارند. صرفاً می‌توانند همان موضوع امنیتی را دنبال کنند.

■ باوجود همه این مخالفت‌ها و ممنوعیت‌ها اما امروز شرایط به‌گونه‌ای دیگر است. برای مثال، اگر استعلام‌های فردی که قرار است در فلان پست قرار گیرد در حوزه مسائل اخلاقی و مالی منفی باشد، مانع از انتصاب می‌شوند.

در جاهایی که به‌بیت‌المال خیانت بشود، بله مانع می‌شوند و حق هم همین است.

■ مسائل شخصی چطور؟

دست‌گذاری روی این مسائل شرعاً، عرفاً و قانوناً برای هیچ‌سازمان اطلاعاتی مجاز نیست. حتی گفته می‌شود نه تنها نمی‌توان افشاوار آن بهره‌برداری کرد بلکه حتی اگر قرار است فردی اعدام هم برود، کسی حق ندارد مسائل شخصی‌اش را به‌رخ بکشد.

■ ولی در عمل این حدود چندان رعایت نمی‌شود. نمونه‌اش همین ماجرای نجفی. بله، باوجود اینکه مسئولان عالی مکرراً در این باره گفته‌اند، متأسفانه این ملاحظات رعایت نمی‌شود.

■ چرا در دوران وزارت‌تان مانع اکران فیلم به‌رنگ ارغوان شدید؟

آن فیلم از نظر من مروج خشونت بود و اتفاقاً همان کارهایی که در گذشته در وزارت اطلاعات انجام می‌شد و ما مخالفش بودیم را تبلیغ می‌کرد. ما آن زمان مانع اکران نشدیم، بلکه فیلم را خریدیم چون معتقد بودیم آن فیلم به‌ضرر وزارت اطلاعات است. پاسخ‌سازندگان فیلم این بود که آنچه در فیلم نمایش داده می‌شود مربوط به کارهایی است که در گذشته در این وزارتخانه انجام شده، اما من می‌گفتم نمادهای این فیلم مربوط به دوره آقای خاتمی است، درحالی که آقای خاتمی مخالف خشونت و این‌طور کارها بود. همه جا گفتند وزیر اطلاعات اکران فیلم را ممنوع کرده، گفتم من ممنوع نمی‌کنم، بلکه فیلم را می‌خرم. اگر چنانچه سه چهار اصلاح انجام دهید، از نظر ما اکران فیلم بلا مانع است، ولی نپذیرفتند. در زمان آقای احمدی‌نژاد عده‌ای گفتند یونسی فیلم را ممنوع کرده و این دروغ را راه انداختند.

■ ولی در نهایت از اکرانش در آن دوره جلوگیری شد.

ما پیشنهاد خرید دادیم تا با سازنده این فیلم آقای خاتمی کیا که فیلمساز قوی‌ای است توافق کنیم ولی خب نپذیرفتند. اگر می‌خواستیم از قدرتمان استفاده کنیم اصلاً وارد فضای توافق و پیشنهاد نمی‌شدیم و احتیاج به این گفت‌وگوها نبود.

■ یکی دیگر از ماجراهای خبرساز در دوران وزارت شما، تأیید صلاحیت احمدی‌نژاد برای شهرداری تهران بود. جایی گفته بودید باوجود دریافت تماس‌های زیاد از سوی چهره‌های اصولگرایان، وزارت اطلاعات پاسخ‌ش نه مثبت بود نه منفی. اما آقای کروبی در جریان مناظرات انتخاباتی سال ۸۸، گفته بودند پاسخ استعلام احمدی‌نژاد برای شهرداری منفی بود، مشکل پرونده احمدی‌نژاد چه بود؟

پرونده ایشان مربوط به دوران استانداری‌شان در اردبیل بود. درواقع ایشان در دستگاه قضایی پرونده داشتند و به‌همین خاطر نمی‌توانستیم پاسخ استعلام ایشان را مثبت اعلام کنیم.

■ وقتی وزارت اطلاعات فردی را برای شهرداری تأیید نمی‌کند، پس چطور ایشان برای انتخابات ریاست جمهوری تأیید صلاحیت می‌شود؟

این را دیگر شورای نگهبان باید بگوید، چون هم قوه قضائیه و هم وزارت اطلاعات پرونده ایشان را گزارش کرده بودند، اما این شورای نگهبان بود که ایشان را تأیید صلاحیت کرد.

■ احمدی‌نژاد رئیس جمهوری شد و شما از وزارت اطلاعات رفتید. در همه آن هشت سال چه می‌کردید؟

بعد از وزارت اطلاعات، در مرکز تحقیقات استراتژیک معاون حقوقی آقای روحانی شدم تا روزی که ایشان رئیس جمهوری شدند و ما هم همراه ایشان به دولت آمدیم.

■ در دولت آقای روحانی گزینه وزارت اطلاعات نبودید؟

من اولین گزینه برای این وزارتخانه در دولت ایشان بودم. خودم به‌دلیلی موافق نبودم ولی آقای دکتر روحانی اصرار داشتند اما گزینه دیگری معرفی شد.

■ زمانی که دستیار رئیس جمهوری در امور اقوام و اقلیت‌ها شدید، مواضع و اظهارنظرهایی درباره برخی مسائل از جمله عراق و اسرائیل داشتید که جنجالی شد تا جایی که حتی برخی نمایندگان مجلس خواستار برکناری شما شدند. هیچ وقت پیش آمد رئیس جمهوری درباره مواضع‌تان به شما تذکری بدهد؟

مستقیم نه، ولی بعضی افرادی که نمی‌دانم از طرف رئیس جمهوری بود یا خودشان، می‌گفتند کمی ملاحظه کنید. رئیس جمهوری خودشان می‌دانستند این حرف‌هایی که من می‌زنم با چیزهایی که بعضی رسانه‌ها منتشر می‌کنند تفاوت دارد. در مورد عراق، اینها به دروغ از قول من نقل کردند که عراق پایتخت ماست. این درحالی است که من به موضوعی تاریخی اشاره کرده و گفته بودم، در گذشته تیسفون مداخل پایتخت ایران بوده، نجف پایتخت مذهبی ماست و مکه پایتخت دینی ماست، اما این رسانه‌های خاص بودند که سخنان من را طوری منعکس کردند که انگار من گفته‌ام برویم عراق را بگیریم. با این دروغ پراکنی‌ها، عراقی‌ها را تحریک کردند و به همین خاطر تعدادی از نمایندگان خواستار برخورد با من شده بودند. درباره اسرائیل هم احتمالاً به سخنرانان ام در کنیسه یهودیان شیراز برمی‌گردد. آنجا گفتم اگر چنانچه من بخونم و این خاخم نباشیم، مردم هیچ مشکلی باهم ندارند. این ما هستیم که مشکل بین مردم ایجاد می‌کنیم و آنها را به جان هم می‌اندازیم. دعوی بین شیعه و سنی را چه کسی به راه می‌اندازد؟ کسی جز برخی روحانیون دو طرف و مداح‌ها؟!

■ سال گذشته در مصاحبه‌ای گفته بودید اینکه زهر اکاظمی جاسوس نبود بر سیستم اطلاعاتی محرز شده بود. بعد از آن، بسیاری از جمله تعدادی از نمایندگان اصلاح طلب به اظهارات شما واکنش نشان دادند و گفتند چرا علی یونسی این حرف‌ها را همان سال‌ها نزد تا از اقدامات بعدی مرتضوی جلوگیری شود.

اتفاقاً این مصاحبه باعث شد، که حکم آقای مرتضوی را اجرا کنند. ما همان سال‌ها هم مطرح می‌کردیم ولی زورمان نرسید که کاری کنیم. اینها که می‌گویند چرا یونسی همان موقع نگفت، یادشان نیست که چقدر ما می‌گفتم. آقای آرمین که آن زمان رئیس کمیسیون اصل نود بود تأیید کرد که من همان موقع این موضوع را اعلام کرده بودم. اما آقایانی که طرفدار و دلسوز مرتضوی بودند، شلوغش کردند.

■ آقای یونسی چرا هیچ کدام از فرزندان‌تان را در مشاغل دولتی وارد نکردید؟

از همان اول مخالف بودم که خودم یا فرزندانم به شغل دولتی وارد شویم. خودم به‌خاطر تکلیف انقلابی که آن روزها احساس می‌کردم و تأکید آیت‌الله بهشتی و قدوسی بود. ولی در مورد فرزندانم مانع شدم که پست دولتی داشته باشند و همیشه تأکید می‌کردم که هرگز وارد مشاغل چون قضایی امنیتی و نظامی نشوند. خوشبختانه این توصیه پدر را قبول کردند.

■ شغل مطلوب‌تان چه بود؟

تدریس-تبلیغ-انجام خدمات رفاهی برای مردم-تحقیق و اشتغال به امور علمی. اشتغال در امور قضایی-نظامی-امنیتی-اطلاعاتی-بازرسی و پزشکی از نوع جراحی آن برخلاف طبع من بوده و هست و توصیه کردم که فرزندانم هم از آنها اجتناب کنند.

■ اگر به گذشته برگردید و باز هم شرایط اقتضا کند، حاضر هستید دوباره زیر بار آن مسئولیت‌های به قول خودتان سخت بروید؟

بله، چون همان موقع هم که می‌پذیرفتم، می‌دانستیم مسیر سخت است و نباید بپذیریم، اما کار را به‌عنوان وظیفه انجام می‌دادیم نه به‌عنوان زندگی. البته مردم باید کار را به‌عنوان زندگی انتخاب کنند. کار، برای زندگی نیست، بلکه خودش زندگی است. در مجموع توصیه من به فرزندانم اینگونه بود. آنها هم به توصیه من گوش دادند؛ البته به همه توصیه‌ها گوش ندادند [می‌خندد] اما این یک قلم که احتمالاً موافق طبع‌شان بود را پذیرفتند.

■ حرف آخر؟

من از اول تا آخر با خدا عهد بستم که برای حفظ پست و مقام به احدی ظلم نکنم. الان هم پیش و جدام سربلند هستم و پیش مردم هم شرم‌منده نیستم.

ما پیشنهاد خرید دادیم تا با سازنده این فیلم آقای خاتمی کیا که فیلمساز قوی‌ای است توافق کنیم ولی خب نپذیرفتند. اگر می‌خواستیم از قدرتمان استفاده کنیم اصلاً وارد فضای توافق و پیشنهاد نمی‌شدیم و احتیاج به این گفت‌وگوها نبود